

Iza različitih likovnih izraza i poetika kakve nose ciklusi „U snu san“, „Zona“ i „Vrt“ moglo bi se prepoznati zajedničko osjećanje njihovih autorki, koje se u velikoj mjeri poklapa s onim najneuralgičnijim osjećanjem savremenog čovjeka, nametnutog mu od epohe čije histerično rušenje svih granica produkuje sve opakija ograničenja. Ono je jednako prisutno u radovima Vane Prelević, u kojima opiranje formalnom uobličanju može da se čita i kao poziv na otpor, kao i u radovima Katarine Švabić, koji, između ostalog, ukazuju na posljedice lišenosti otpora u ciklusu „Zona“, čiji naziv najavljuje mogući epilog tog izostanka. Isto tako, u radu „Vrt“ Nade Kažić, kroz simboličku revalorizaciju jedne velike naracije, vrši se i njena reinterpretacija, što zasigurno jeste odlika ove epohe, uveliko lišene limita i zazora.

Moglo bi se reći da delirična ekspresija „U snu san“ predstavlja naličje formalno-grafičke zarobljenosti i svedenosti „Zone“. Presjek tih poetika poklapa se s onim neuralgičnim žarištem epohe, koja istovremeno oslobađa i zarobljava. Meki i zaobljeni volumeni u radovima Vane Prelević probodeni su, iz njih štrče žice – nikada povezane, kao u kakvom destruiranom neuronskom sistemu. To jeste neko prekretničko mjesto s kog će san, po svoj prilici, prerasti u košmar. Taj se košmar, pak, kod Katarine Švabić stabilizovao, ali onako kako “nered” stabilizuje distopija. Kada to posmatramo u kontekstu pomenutog neuralgičnog trenutka epohe, onda uviđamo dubinsku angažovanost ove dvije umjetnice, s tim što su radovi Vane Prelević pokrenuti iz onog angažovanog nerva koji uzbuđuje, dok je Katarina Švabić na distanciranoj poziciji, koja umjetniku omogućava da ponudi epiloški model kao svojevrsno upozorenje.

U svemu tome velika tema vrta u radu Nade Kažić, anticipira i onaj narativ koji može biti i metafizičko ishodište i rezime motiva iz ciklusa „U snu san“ i „Zona“. Jer, intrige koje emaniraju ovi ciklusi pokreću neke od ključnih dilema, prisutnih u skoro svakoj umjetničkoj problematizaciji velikih priča o izgonu i povrtku u vrt. Iako je Nada Kažić u svom radu pokazala da je duboko svjesna raskošne arhetipske i simboličke intrigantnosti većine motiva koje priča o vrtu zaziva, iz gotičkog efekta ovog rada kao da probija ona ženska subverzija koja narušava sliku o vrtu kao o „miomirisnoj bašti“, što anticipira subverziju prema transcendentnom monolitu kao rezimeu uranskog, tj muškog principa.

U suštini, sva tri rada počivaju na preispitivanju velikih priča, uvijek muških i uvijek zasnovanih na manifestaciji moći, pa bi upravo na tom fonu trebalo tražiti njihovu idejnu uvezanost.

Marinko Vorgić, književnik i književni kritičar

MIJENA - VRT I

Metal

Promjenljive dimenzije, 2017.

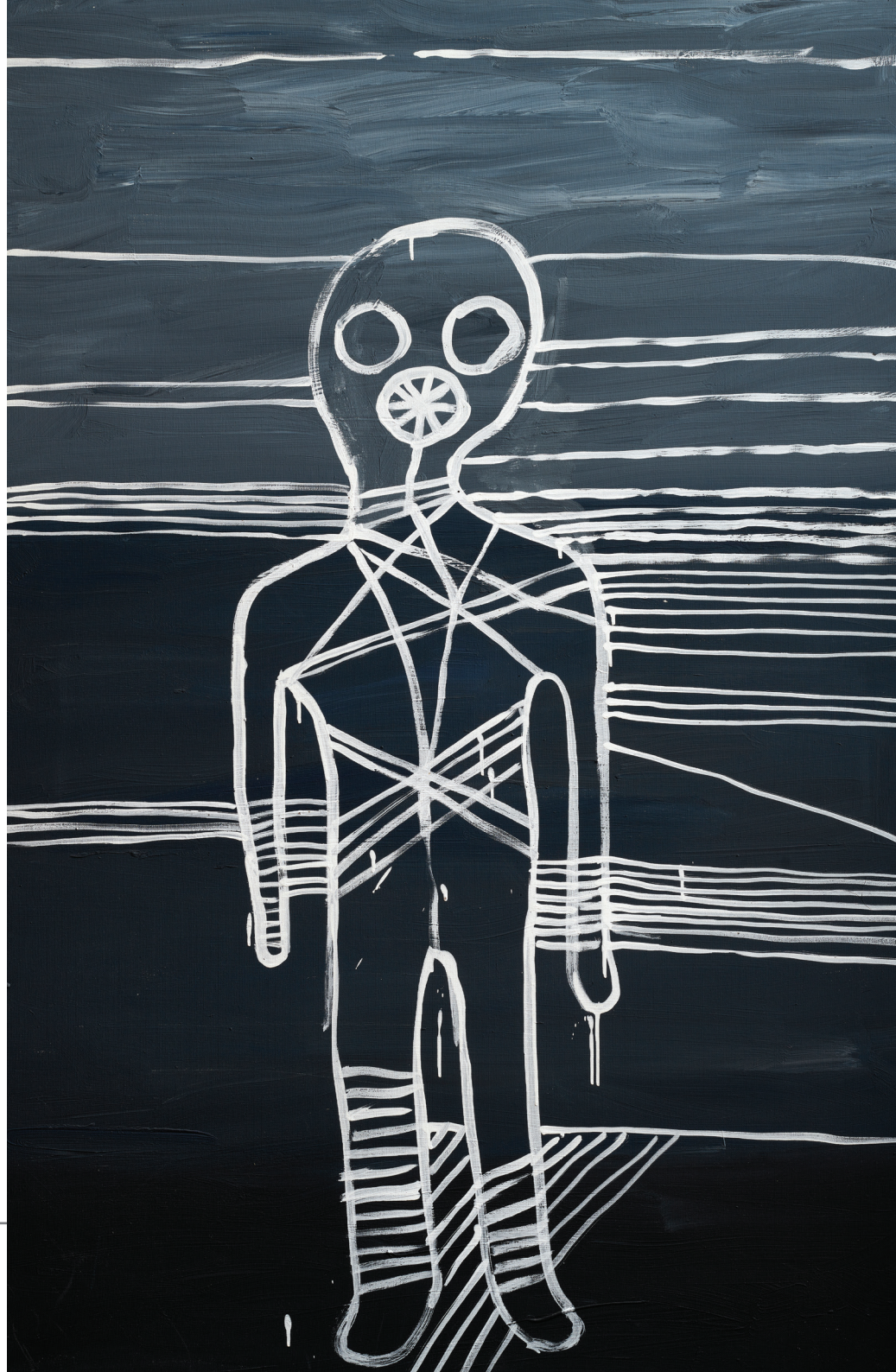

U SNU SAN

Kombinovana tehnika: vatelin, metal

Promjenljive dimenzije, 2014.

NADA KAŽIĆ, rođena 1963. godine u Nikšiću. Diplomirala na VPŠ - likovni odsjek u Nikšiću. Učestvovala na preko stotinu grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu.

NAGRADE:

Nagrada „Drago Đurović“ - Savremena crnogorska skulptura - Danilovgrad 2009; I nagrada „Podgorički likovni salon“ - Podgorica 2008; Počasna diploma na izložbi keramike MIX 08 - Zagreb 2008; I nagrada „Podgorički likovni salon“ - Podgorica 2006; Specijalna nagrada, Internacionalno Bijenale minijature, Nikšić 2005; I nagrada za suvenir, Ministarstvo kulture, Podgorica 2005; I nagrada za dizajn za keramičku kolekciju „Apstrakcija Montenegro“, Novi Sad 1996; Specijalna pohvala ULUPUDS-a za rad Bubby na izložbi XVI Mini Art - Amo Animalia.

IVANKA - VANA PRELEVIĆ, diplomirala 1990. i magistrirala 1995. god. na Fakultetu primjenjenih umetnosti i dizajna u Beogradu, na odsjeku vajarstva, u klasi prof. Miodraga Živkovića. Na istom fakultetu magistrirala 2006. god. na odsjeku scenografije u klasi prof. Geroslava Zarića. Član ULUCG-a od 1992. god. Stalno zaposlena u Crnogorskom narodnom pozorištu. Dobitnik je stipendije „Velibor - Bucko Radonjić“ Crnogorskog narodnog pozorišta za scenografiju. Učestvovala na preko stotinu grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu.

NAGRADE:

1995 - II Podgorički likovni salon; 1996 - 29. Zimski salon u Herceg Novom; 2002 - 35. Zimski salon u Herceg Novom; 2002 - VI Podgorički likovni salon; 2004 - VIII Podgorički likovni salon; 2006 - Nagrada za vajarstvo „Pivo Karamatijević“; 2012 - Nagrada Centra savremene umjetnosti Crne Gore; 2014 - Prva nagrada za intermediju - 12. Internacionalni bijenale minijature, Gornji Milanovac; 2014 - Gran pri Crnogorskog likovnog salona „13. novembar“ na Cetinju; 2016 - Godišnja nagrada Crnogorskog narodnog pozorišta za visoke umjetničke rezultate.

KATARINA ŠVABIĆ, rođena 1975. godine u Beogradu. Osnovne i magistarske studije slikarstva završila je na Fakultetu likovnih umjetnosti na Cetinju. Izlagala na više samostalnih i grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Profesor je na Fakultetu vizuelnih umjetnosti u Podgorici. Dobitnica nekoliko nagrada za slikarstvo i crtež. Član je ULUCG-a. Živi i radi u Podgorici.

NAGRADE:

2018. Nagrada ULUCG, „Milunović, Stijović, Lubarda“; 2005. Nagrada „Yu- Paleta mladih“ Vrbas za slikarstvo; 2000. Nagrada udruženja galerista Crne Gore za izložbu godine; 1998. Tradicionalna studentska nagrada Galerije „SPINNAKER“; 1997. Nagrada Univerziteta Crne Gore za slikarstvo; 1995. Nagrada Univerziteta Crne Gore za crtež.

Nada Kažić
Ivanka Vana Prelević
Katarina Švabić

TRI
TAČKE

DODIRA

Galerija Roman Petrović
18. februar - 1. mart 2019.

SARAJEVO WINTER FESTIVAL
XXXV Međunarodni festival
SARAJEVSKA ZIMA 2019.

